

41 - PROSTIE, STÂNGĂCIE, TENTAȚIE SAU PĂCAT?

Faci diferența între prostie, stângăcie, ispită și păcat? Te descurci în toate acestea? Nu este întotdeauna ușor, așa că îți sugerez să o asculți pe Corina, care ne va oferi acum puțin de gândit răspunzând la întrebările lui Pavel și Lorena.

- Corina: Mă bucur să fiu din nou alături de voi pentru a vă răspunde la întrebări. Tu, Pavel.
- Pavel: Care este diferența dintre prostie și păcat? Sunt la fel?
- Corina: Ai un exemplu de prostie?
- Pavel: Da, într-o zi, jucam fotbal în curte și am lovit mingea foarte tare, mingea a trecut la vecini.
- Lorena: Și ce dacă? Ai spart ceva?
- Pavel: Nu, dar a lovit capota mașinii vecinului foarte tare.
- Lorena: Și ce dacă?
- Pavel: M-am dus să-l văd și i-am explicat ce s-a întâmplat.

Era foarte furios și m-am simțit foarte prost. L-am rugat să mă scuze.

- Corina: Da, ai făcut o prostie. Nu ai făcut-o intenționat. Nu ai aruncat mingea în mod intenționat ca să lovești mașina. Când faci o prostie, îți ceri scuze și, când este posibil, repari paguba. O prostie e cam ca o greșeală, o neatenție, o stângăcie. Nu o faci intenționat. Nu intenționezi să faci rău.

- Pavel: Deci, nu e păcat?
- Corina: Nu
- Lorena: Și când suntem ispitiți, păcătuim?
- Corina: Ai un exemplu?
- Lorena: Da! O prietenă mi-a spus să mă uit pe un site web unde sunt o mulțime de lucruri ciudate, destul de dezgustătoare. Aproape toată lumea din clasă se uită la el. Zilele trecute, eram singură acasă, așa că am vrut să mă uit. Am fost foarte ispitită.
- Pavel: Deci, ce ai făcut?
- Lorena: Am ezitat o clipă și în cele din urmă am făcut

altceva ca să nu mă mai gândesc. Chiar voiam s-o fac pentru ca ceilalți să nu râdă de mine, dar știam că nu trebuia.

- Corina: Ai fost ispitită, dar ai rezistat.
- Lorena: Deci, nu am păcătuat?
- Corina: Nu! Nu te-ai uitat, deci nu ai păcătuat.
- Pavel: Deci, ce este păcatul?
- Corina: Ai auzit vreodată acea voce mică care îți spune „asta e rău”? E cam ca o lumină roșie care se aprinde și îți spune „oprește-te”, „nu continua”! Este conștiința noastră. Ne avertizează, dar suntem liberi să o ascultăm sau nu.
- Lorena: Ne vorbește Dumnezeu?
- Corina: Într-adevăr, e ca și cum Dumnezeu ne-ar avertiza despre ceea ce este greșit, ceea ce ne va face nefericiți pe noi și pe alții. Dacă nu ascultăm de această voce, păcătuim pentru că refuzăm să-L ascultăm pe Dumnezeu, care ne spune ce este mai bine pentru noi și pentru ceilalți.

- Lorena: Dacă spun minciuni despre o prietenă, nu pe Dumnezeu îl rănesc.
- Corina: Da! Păcătuiești împotriva Lui. Spui „nu!” la ceea ce îți spune El. Te pui deasupra Lui. Dumnezeu îți spune să nu minți, să nu răspândești răul, ci să iubești, iar tu, de bunăvoie, decizi să nu-L ascuți. Te răzvrățești. E ca și cum i-ai întoarce spatele. Și apoi, Dumnezeu cunoaște consecințele intențiilor noastre rele, pentru noi și pentru alții, El vrea să ni le evite.
- Pavel: Pune asta o distanță între Dumnezeu și noi?
- Corina: Da, la fel va exista o separare, o neliniște între Lorena și prietena ei. Pentru ca ele să fie din nou prietene, ce este nevoie?
- Lorena: Să-i cer iertare.
- Corina: Da, îi spui că ai greșit și îi ceri iertare. Promiți să nu o mai faci. Ar trebui să le spui și altora că nu a fost adevărat.
- Pavel: Este Dumnezeu trist când păcătuim?
- Corina: Îl întristăm. Nu mai avem contact cu El. Pentru a restabili acest contact, trebuie să-i cerem iertare și să decidem să facem tot ce putem pentru a nu o mai face. Spune-mi, când nu ascuți de părinții tăi, ce se întâmplă?
- Lorena: Mă pedepsesc?
- Corina: Este corect sau nu?
- Lorena: Da, este corect, îl merit.
- Corina: Cu Dumnezeu este la fel. Este grav să nu-L ascultăm și merităm să fim pedepsiți. Dar pedeapsa noastră este foarte grea și Isus a venit să o ia în locul nostru.

- Lorena: De aceea a murit El pe cruce?
- Corina: Da, El a luat pedeapsa noastră pentru ca Dumnezeu să ne poată ierta.
- Pavel: Și dacă încep să greșesc din nou?
- Corina: Într-adevăr, a face ceea ce este plăcut lui Dumnezeu nu este întotdeauna ușor, dar Dumnezeu vede dorința noastră de a-i fi pe plac, de a-L iubi. El nu ne respinge, ci ne ajută. Continuăm să învățăm, creștem. Dumnezeu este răbdător cu noi, ca un tată bun.

ȘI TU ȘI EU!

După aceste schimburi de replici dintre Corina, Pavel și Lorena, îți propun să ne luăm puțin timp pentru a medita în liniște asupra tuturor acestor lucruri. De asemenea, ia timp să te rogi, și să-i vorbești lui Dumnezeu. În curând vom auzi povestea unui copil răzvrătit care a decis de bunăvoie să-i întoarcă spatele tatălui său. Într-o zi, a decis să se întoarcă, dar îl va primi tatăl său cu brațele deschise? Îl va ierta? Vom răspunde la aceste întrebări.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Dincolo de acțiuni și cuvinte, suntem invitați să ne gândim cu atenție la intențiile noastre, la gândurile noastre secrete. Nu este întotdeauna ușor să vedem clar, dar poveștile din Cuvântul lui Dumnezeu ne ajută pentru că adesea găsim situații similare cu cele pe care le trăim. Să-i ajutăm pe copiii noștri să-și examineze inimile, fără a dramatiza sau exagera greșelile minore, chiar imaginare, și să-i încurajăm să aibă încredere în Isus.